

Conseilspræsident, som var Indenrigsminister den Gang — at det var kommet dertil, at han for at faae en Kontrakt var nødsaget til at gjøre en saadan Indrømmelse under Haanden. Jeg kan altsaa virkelig ikke se, at han har været i Stand til at kunne faae oprettet en fuldstændig bindende Kontrakt, men i det Mindste har han jo — siger han — været nødsaget til at gjøre denne Indrømmelse under Haanden, og naar det navnlig fra den høitærede Indenrigsministers Side gjentagende er fremhævet, at hele Udvalget var fuldkomment tilfreds med dette, saa skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at der staar i Betænkningen, at under de tilstedeværende Forhold kunde man anse Kontrakten for fyldestgjørende. Men hvem har Skylden for, at de tilstedeværende Forhold vare blevne som de vare? Det skal man ikke komme bort fra, thi det kan man ikke udviste. Jeg vil ikke sige, at det forbavde mig, at det ærede Medlem for Lemvig (Aberg) mente, at Regjeringen var undskyldt (En Stemme: Det sagde han ikke). Han sagde, at han var tilbøielig til at tro det (Aberg: Jeg sagde, jeg vilde afvente en Undersøgelse). Ja, men selv det forbavser mig, skjøndt, hvis jeg ikke var bleven afbrudt, vilde jeg have tilføjet, at det dog ikke forbavde mig saa meget, thi vi kjende jo hans ministervenlige Sindelag. Naar det ærede Medlem mente, at jeg havde gjort mig skyldig i en Misforstaaelse, saa er jeg ikke i Stand til at se dette, thi han sagde jo selv, at han i Fjor havde det Saab og den Tro, at de vilde være i Stand til at blive færdige i Slutningen af Aaret (Afbrudelse af Aberg). Ja, jeg ønsker ingen Afbrudelser, thi det forstyrrer mig saa meget (Aberg: Ja, men saa maa man heller ikke referere galt).

Formanden: Det ærede Medlem maa ikke afbryde Taleren.

Lh. Nielsen: Jeg har ikke refereret urigtigt, jeg har kun sagt, at han den Gang nærede det Saab, at de kunde blive færdige, og at han troede, at de kunde det. Jeg vil kun hævde, at det ærede Medlem ikke den Gang vilde være med til at udtale nogen Misbilligelse; men jeg tænkte, at han i Dag vilde være med dertil. Saa vidt troede jeg, at det ærede Medlem var fremskreden, men deri ser jeg nu, at jeg til en vis Grad har taget fejl. Jeg skal ikke udtale mig videre.

Indenrigsministeren: Jeg maa blot gjøre en kort Bemærkning paa Grund af den Udtalelse, som kom fra det ærede Medlem (Lh. Nielsen) om, at Regjeringen ikke var i Stand til at faae afluttet en Kontrakt om at faae samtlige de 25 Mile byggede til 1ste Juli 1874. Derfor havde der jo ikke været det Mindste i Veien, og det ærede Medlem, som vist nok ogsaa forrige Aar

var Medlem af Finantsudvalget, vil jo af Ministeriets Skrivelse se, at der fra de Entreprenører, som man senere har afluttet Kontrakt med, forelaa Ministeriet et fuldgjældigt Tilbud i den Henseende. Der siges i Finantsudvalgets Betænkning Sp. 331 „fra Lieutenant, Murmester Petersen paa egne, paa Baron Gedalias og Ingenieur Davids Begne

a. for 1,115,000 Rb., naar Fuldstørelsesterminen ansattes til den 1ste Juli 1874“.

Ørede Medlemmer ville altsaa se, at der fra Regjeringens Side Intet var til Hinder for at faae Kontrakt om samtlige 25 Mil Bane oprettet med 1ste Juli 1874 som Aflutningspunkt; men en ganske anden Sag er det, om man fandt det rimeligt at give 115,000 Rb. mere for med Hensyn til dette Stykke at opnaa dette Tidspunkt, naar man dog kunde opnaa at faae Banen færdig inden Aarets Udgang. Det var dette Punkt, hvor om der kunde være Tale ved at forelægge Sagen for Finantsudvalget; thi havde Finantsudvalget, ved at lade Sagen foretage, sagt: Vi ville have dette Punkt fastholdt, vi ville give de 115,000 Rb., der maa afluttes en Kontrakt med Entreprenørerne, hvor efter vi fastholde den 1ste Juli 1874, saa skulde jeg meget betvivle, om Regjeringen virkelig paa det store Beløb, hvor om Talen er, havde fundet nogen Betænkelighed ved at gjøre en Til lægskontrakt med Entreprenørerne, Noget, som Kontrakten afgjort aabnede Regjeringen fuld Adkomst til. Det maa altsaa erkjendes, at det er med Folkethingets og Finantsudvalgets og særlig med de Herrer Forespørgeres gode Villie, at man ordnede Sagen paa den Maade, som det skete. (Berg: Under de tilstede værende Forhold!) De tilstede værende Forhold vare de Herrer bekendte. Ønskede De Sagen forandret, havde De rig Leilighed til at sige: Under de tilstede værende Forhold, hvor efter den i Loven fastsatte Tid ikke kan naas, ønske vi at give de 115,000 Rb.; men en saadan Tilkjendegivelse er ikke nogenfinde fremkommen for Regjeringen. Jeg beder de Herrer bemærke, at der dog, da jeg hele Tiden har talt om det samlede Anlæg, er Forskiel paa en Bane, for hvilken Beløbet som bekjendt er fastsat med Bemyndigelse for Regjeringen til at benytte det, og paa et Stykke af Banen, nemlig Sydbanen, for hvilken der endnu ikke var taget Bestemmelse om Linien, eller hvilket Beløb der maatte anvendes, eller om hvilken der ikke var givet Regjeringen nogen som helst Bemyndigelse til at aflutte Kontrakt i den Henseende. Naar det ærede Medlem siger, at der var et større Mindretal, der ved denne Leilighed var af en anden Mening end Regjeringen, saa er der hundrede og atter hundrede Sager, hvor der vil være flere eller færre store Mindretal, der ville finde sig meget generede bag efter, fordi deres Anskuelser ikke ere blevne de gjældende. Dette er Tilfældet nu, det vil være Tilfældet i Fremtiden, og det har altid været saaledes. Naar saa Min-